

[Niels Frederiksen.]

disse vigtige Omraader, var den gerne af den Beskaffenhed, at hvad den ene vilde, vilde den anden ikke.

Kun paa eet Omraade har man sat ind med en Energi, som jeg synes selve Spørgsmaalets Betydning ikke betingede, nemlig Ejendomsskatternes Omlægning. Jeg gør opmærksom paa, at dette Spørgsmaal, selv om det blev løst efter Oppositionspartiernes Ønske, vilde faa meget ringe Betydning for vort økonomiske Liv. Men dernæst gør jeg ogsaa opmærksom paa, at man fra Regeringens og Flertalspartiernes Side er villig til at imødekomme Oppositionspartiernes Ønske paa dette Omraade, naar vel at mærke en Lettelse af Ejendomsskatterne kan blive af en saadan Art, at den ikke bryder med hele det Grundsyn, Flertalspartierne har paa dette Omraade, men tager Sigte paa at give en Lettelse i Ejendomsskatterne for Landbruget, saa længe Tiderne er daarlige og svære, ikke giver en varig Nedsættelse af den Skat, der efter vor Opfattelse samfundsmæssigt er berettiget.

Man fremsætter altsaa ogsaa paa dette Omraade som paa saa mange andre Udtaleser, der er Overdrivelser med Hensyn til Reformens Virkning, og vil benytte den øjeblikkelige vanskelige Tilstand til at gennemtvinge en Reform, der økonomisk vil være meget lidt mærkbar, men principielt vil nedbryde alt det, som Regeringspartierne gennem Aar har kæmpet for.

Naar man fra Oppositionspartiernes Side Gang paa Gang fremsætter stolte Ord om, hvad der skulde gøres, og hvad de mente var nødvendigt, om Dristighed o. s. v., og dernæst appellerer til Imødekommenhed fra Regeringens og Flertalspartiernes Side og tilsiger Forhandlingsvillie til hurtigt at faa de Forhandlinger tilendebragt, hvorefter den arbejdsmæssige Situation vilde afklares, da forekommer det mig, er det nødvendigt, at vi fra vor Side hævder: Vis saa jeres Villie til Samarbejde i Forstaaelse af, at det ogsaa fra Flertalspartiernes Side, fra Regeringens Side, er principielle Opfattelser af det, der er nødvendigt og rigtigt for at føre en Politik, der tilstræber og formaar at opnaa en Forbedring af Situationen.

Ord i den nuværende vanskelige Situation gør det ikke, og jeg for mit Vedkommende kan udtrykke mit Partis Villie til Samarbejde, til Bedring af de bestaaende Forhold og Kaar og henvise til den Række af Forslag, der ligger til Behandling, til Overvejelse, til Forhandling, som tilstræber at ændre Tilstanden, forbedre Situationen,

saa langt som man gennem Lovgivningen formaar det, uden at foregribe eller ødelægge principielle Opfattelser, som man har kæmpet for gennem Tiderne.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale det foreliggende Lovforslag til hurtig og velvillig Behandling i Rigsdagen, idet jeg udtrykker Haabet om, at det ved en Lov som den foreslaaede skal lykkes at afværge den Ulykke, der truer det danske Erhvervsliv, og som vilde medføre Tab og Bitterhed. Det er min bestemte Opfattelse, at man i store Dele af Befolkningen anser det for baade betimeligt og rigtigt, at Regering og Rigsdag træder op imod en Katastrofe, der truer ved den Lockout, der er varslet, som vil medføre en Tilstand, som vi alle har Pligt til at afværge bedst muligt.

Hans Hansen (Rørby): Vi staar i Dag med dette Lovforslag i det høje Folketing med noget helt nyt, der i Virkeligheden mere end noget andet tidligere fælder en Dom over den Politik, som, saa mærkeligt det end er, har baaret det store Socialdemokrati ind i denne Sal, og jeg maa opfatte dette Forslag som Udtryk for en Slags fortvivlet Desperation. Principielt er Retsforbundet Modstander af et saadant Indgreb i Erhvervslivet. Det maa være Parternes egen Sag, om de vil slutte individuelle eller kollektive Aftaler, og de maa selv have Ansvar for disse Aftalers Beskaffenhed. Staten har ingen Ret til at tvinge Parterne til at arbejde paa visse Vilkaar, og naar man nu forsøger at gøre dette, er det et tydeligt Misbrug af Statens Magt. Alene af denne principielle Grund maatte vi være imod det foreliggende Lovforslag.

Og det Forhold ændres ikke af Forslagets § 3, der indeholder et Tilsagn fra Regeringens Side om, at den vil søge at naa frem til en fast Form for Statens Indflydelse paa Afslutningen af Arbejdsoverenskomster. Denne Paragraf borttager ganske Forslagets Karakter af en Nødlov, saaledes som den højtærede Statsminister betegnede det, og gør det til Begyndelsen af en permanent Statsregulering af vore Overenskomstforhold. Men selv om man under Hensyn til de vanskelige Erhvervsforhold kunde se bort fra principielle Synspunkter og gaa ind paa Tanken om en Lovgivning ud fra et rent Nødhjælpssynspunkt — eller for at bruge et Udtryk, som Politikere gerne bruger, naar de svigter deres Principper: tage praktisk paa Tingene —, saa rejser der sig ved dette For-